

Як інородці «обрізали» українцям національне коріння або Що таке єврейська «хуцпа»

*«Я українець вірою і кров'ю,
Моє коріння тут, у цій землі.
Воно моєю живиться любов'ю,
А я страждаю болями її...»
(Анатолій Матвійчук)*

Цікаво було б дізнатися, на яку думку наштовхує українців заголовок статті? Для мене — це важливо! Перекоаний, що діти, які народилися в Україні після 2002 року навіть не підозрюють, що їх позбавили ПРАВА мати свою національність, своє етнічне походження. Ціле покоління українців зробили «національними безбатченками» («байстрюками»). Таким ж будуть і майбутні нащадки, які народяться в Україні, якщо не змінити ситуацію, в яку нас загнали інородці-паразити на тілі Української Нації.

Послухайте пісню «Я — Українець!».

https://www.youtube.com/watch?v=4jCBXhY_svA&feature=youtu.be

Прочитавши статтю до кінця, зрозумієте, що таке «єврейська хуцпа» і що інородці-паразити зробили з українцями, народженими після 2002 року.

Це питання неодноразово висвітлювали патріотичні видання «Україна молода», Український репортер» та інші. Читайте:

1). «Чиї сини? Яких батьків?» (20.01.2017)

<https://umoloda.kyiv.ua/number/3109/180/107909>

2). «Ми — українці! Чому потрібно повернути у документи графу про національність» (30.01.2019)

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3414/188/129916/>

3). «Треба повернути громадянам України право мати в реєстраційних документах запис про національність» (29.01.2019)

<https://ukrreporter.com.ua/suspilstvo/treba-povernuty-gromadyanam-ukrayiny-pravo-maty-v-reyestratsijnyh-dokumentah-zapys-pro-natsionalnist-zvernennya-grygoriya-omelchenka.html>

4). «Я — руський-українець, моя прабатьківщина — Русь-Україна» (14.04.2022)

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/grygorij-omelchenko-ya-ruskyj-ukrayinets-moya-prabatktivshhyna-rus-ukrayina.html>

5). «Чому потрібна графа «національність» (04.05.2017)

<https://blogs.pravda.com.ua/authors/farion/590b87cf285cb/>

Сотні років за часів колоніального перебування України в складі російської та інших імперій колонізатори намагались різноманітними способами знищити національну ідентичність українців. Найвідомішими жорсткими акціями етноциду українців з боку царизму були Валуєвський циркуляр 1863 року та Емський указ 1876 року, якими українська мова була суворо заборонена в церковному богослужінні, освіті, літературі, театрі, виданні українських книжок, журналів, газет. Взагалі українська мова заборонялася або обмежувалася в різних формах понад 130 разів!

Московія у злочинний спосіб привласнила нашу історію, назву нашої країни «Русь», церкву, неодноразово знищувала державність України. Українців принизливо називали «малоросами», «хохлами», «молодшими братами» та іншими образливими словами.

Віктор Ющенко був першим із президентів України, хто повернув українському народу його історичну пам'ять і заявив: *«Я не належу до людей, які вагаються у своєму патріотизмі. Я не малорос, я не хохол, ніколи ним не був і не буду. Я — українець! Ми не малороси, ми не хохли, ми — Українська нація, яка має вільну незалежну Державу».*

«ДЕНАЦИФІКАЦІЯ» УКРАЇНЦІВ

24 лютого 2022 року фашистська московія розпочала заключну — третю, кроваву фазу, яку фюрер путін назвав спеціальною військовою операцією по

«денацифікації» України, щоб «закрити українське питання» раз і назавжди. За зразком, як гітлерівська нацистська Німеччина вирішувала «єврейське питання».

Дві попередні фази «денацифікації» українців, проведені у 1992 і 2002 роках, були безкровні і носили політично-правовий характер. Вони були вчинені представниками національних меншин (іногородцями-паразитами на тілі Української нації — п'ятою колоною в парламенті і уряді України).

Мовчанням і пасивністю українці дозволили іногородцям-паразитам «обрізати» своє національне коріння. З 2003 року в Україні діти народжувалися «національними безбатченками» («байстрюками», національне коріння у яких «обрізане»).

Українці, знайдіть час уважно подивитися свідоцтва про народження своїх дітей і онуків, народжених в незалежній Україні. Порівняйте їх свідоцтва зі своїми та метриками про народження ваших батьків (моє покоління).

Сподіваюся, що ви побачите, який страшний юридичний геноцид вчинили «наші вороженьки» проти Української нації.

Чому ж ви мовчите, наче води в рот набрали? Відповідь проста — матеріальне споживання підкорило Духовність...

Президенти України Віктор Ющенко і Петро Порошенко, а також прем'єр-міністри Юлія Тимошенко, Арсеній Яценюк і Володимир Гройсман (всі троє мають єврейське коріння!) мали унікальний шанс назавжди вирішити історичне питання — завершити процес ідентичності українського народу (нації). На законодавчому рівні вони могли і зобов'язані були закріпити (повернути) ПРАВО громадян України мати в державних реєстраційних документах (паспорт, свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб та інших) запис про свою національність (етнічне походження).

Без цього, маючи державну (юридичну) і церковну (духовну) незалежність, українці не матимуть своєї етнічної ідентичності серед громадян України і народів світу.

Патріарх Філарет, якого Порошенко називав «духовним лідером України», неодноразово публічно закликав владу відновити українцям їхнє право на своє національне коріння в державних реєстраційних документах! Зробити це просили також мільйони вірян Української Православної Церкви КП, яка, завдячуючи Порошенку і Філарету, отримала Томос про автокефалію.

Найміцніша геометрична фігура — рівносторонній трикутник. Такою ж є і триєдина міць країни: Народ (основу якого складає титульна нація),

Держава (становим хребтом якої є армія) і Церква (фундаментом якої є релігія). Якщо Нація об'єднана єдиною мовою, вірою і духовністю — вона непереможна!

У 1991 році Україна відновила свою Незалежність. Проте пострадянська комуністична партійна номенклатура, яка залишилась при владі, продовжувала шовіністичну національну політику колишньої КПРС («злиття націй СРСР в єдину політичну націю — «радянський народ») і завершила ПЕРШИЙ етап «денаціоналізації» українського етносу (яку путін 24 лютого 2022 року назве «денацифікацією»).

Деякі «мудреці» і навіть державні інститути вивели теорію про народження в Україні так званої «політичної нації». Вони виконують, і не безкоштовно, завдання московської імперії і глобалістських кіл світу, які прагнуть «денацифікувати» всі народи планети Земля.

Невже ті, хто штучно насаджують в Україні поняття «політична нація» і зомбують український народ, не розуміють, що воно надумане, не істинне, а диявольське? Божественним є етнічна нація (українська, грецька, єврейська, польська, угорська і всі інші нації, які існують у світі), як і її представники — сини і доньки своєї Богом даної Нації.

Тому про жодну «політичну» націю не може бути й мови!
«Політична нація» — це щось на зразок вінегрету з «трансвеститів-трансгендерів-транссексуалів».

В Україні є єдина титульна (корінна) моноетнічна нація – УКРАЇНСЬКА, яка сформувалася впродовж тисячоліть на Богом даній нам землі, відомій в усьому світі як РУСЬ–УКРАЇНА!

Пострадянська влада незалежної України позбавила етнічних українців, а заодно і нацменшини мати право на своє національне самовизначення. Після проголошення Незалежності постала об'єктивна необхідність на законодавчому рівні визначити, якими мають бути реєстраційні документи громадянина України.

ПЕРШИЙ ЕТАП «ДЕНАЦИФІКАЦІЇ» УКРАЇНЦІВ

26 червня 1992 року Верховна Рада України ухвалила Постанову №2503-XII «Про затвердження положень про паспорт громадянина України, про свідоцтво про народження та про паспорт громадянина України для виїзду за кордон» і затвердила ці положення. Постанову підписав голова парламенту Іван Плющ.

У Положенні про паспорт громадянина України, на порушення принципу верховенства права, закріпленого в міжнародно-правових актах ООН і Ради Європи та національному законодавстві, комуністична більшість Верховної Ради (так звана «група 239») НАВМИСНО вилучила графу «національність» у паспорті. Згідно з Положенням, на прохання громадянина, до паспорта можуть бути внесені на підставі відповідних документів дані про дітей, групу крові і резус-фактор. Вносити в паспорт дані про свою національність чи національність дитини — ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ.

Вилучення з паспорта графи «національність» викликало масові протести українців. Сотні тисяч українців при отриманні паспорта громадянина України власноручно вписували свою національність, виготовляли штампи з відтиском «Українець» і проставляли їх у паспортах, що призводило до конфліктів із органами міліції. У таких українців вилучали паспорти, накладали на них штрафи, притягували до адміністративної відповідальності. Навіть порушували кримінальні справи щодо українців, які вносили до свого паспорта запис «українець» і кваліфікували це як підробку або пошкодження паспорта. Українці просто не могли збагнути, чому так вчинила Верховна Рада незалежної України.

Насправді це був початок спецоперації світових глобалістських кіл за активної участі московії по ДЕУКРАЇНІЗАЦІЇ («ДЕНАЦИФІКАЦІЇ») населення незалежної України. Перепис населення Української РСР в 1989 році засвідчив, що в республіці проживало 51 452 034 особи. З них українців – 37 419 053 (**72,73%**), росіян – 11 355 582 (**22,07%**), євреїв – 486 326 (**0,95%**), білоруси – 440 045 (0,86%), решта – інші національності.

На знак протесту проти вилучення «графи національність» свій «радянський паспорт», у якому було записано, що я «Українець», я обміняв на паспорт громадянина України (де цього запису не немає) лише у квітні 1999 року. На внутрішній стороні обкладинки українського паспорту, де українською і російською мовами написано «Паспорт громадянина України» («Паспорт гражданина Украины») я зробив наклейку — «НАЦІОНАЛЬНІСТЬ: УКРАЇНЕЦЬ». Вона у моєму паспорті є до цього часу (на фото). Ніхто з посадовців, яким мені доводилося пред'являти паспорт, ніяких зауважень мені не робив. Навпаки, було немало таких, які просили дати їм таку ж наклейку. Я з радістю її дарував...

Ліквідуючи графу «національність», народні депутати, у чиїх паспортах значилася інша національність (єврей або рускій), серед яких були і представники національно-демократичної опозиції, переконували, що це «європейська норма» і вимоги Ради Європи. На їх думку, зазначення національності в паспорті може призвести до дискримінації громадян України іншої національності.

На той час я не був народним депутатом України. Ставши ним у 1994 році, уважно вивчив стенограми засідань парламенту, виступи народних депутатів щодо графи «національність». Їх аналіз і отримана інформація засвідчили, що нас, етнічних українців, було цинічно й нахабно ошукано. Жодних вимог Рада Європи щодо графи «національність» не ставила та й не могла ставити, адже в європейських країнах діє принцип верховенства права, і кожна людина має право знати свою національність чи етнічне походження та декларувати належність до неї в особистих документах.

При нагоді я запитав Плюща: Іване, скажи відверто, як так трапилося, що ти — українець від землі (ми обидва народилися в селі) допустив, щоб Верховна Рада, яку ти очолював, прийняв таку антиукраїнську постанову (викинувши з паспорту графу «національність»), а ти підписав її як голова Верховної Ради?

Іван Плющ, дивлячись мені у вічі, сказав: «Григорій, це мабуть, мій самий великий гріх перед українцями. Ти навіть не уявляєш, який був тиск на мене і президента Кравчука з боку росії, Ізраїлю і американців, щоб в українському паспорті не було графи «національність». У той час у Верховній Раді українців-патріотів було менше третини. Але й серед них були ті, які виступали за скасування цієї графи...».

Дякувати Богу, у свідоцтві про народження була збережена графа про національність батьків дитини, а у свідоцтві про шлюб — національність подружжя. Це давало можливість відстежувати тенденції щодо етнічної структури населення України в майбутньому. Упродовж десяти років зазначена постанова врегульовувала, нехай і в обрізаному вигляді, питання національності громадян України відповідно до записів у свідоцтві про народження.

У 2001 році вперше в незалежній Україні був проведений перепис її населення. Він засвідчив, що **УКРАЇНЦІ** складають **37 541 700 осіб**, або **77,8%** від загальної кількості населення (48 457 000 громадян), **росіяни — 17,3% (8 334 100 осіб)**, білоруси — 0,6%, молдавани — 0,5%, кримські татари — 0,5%, болгары — 0,4%, угорці — 0,3%, румуни — 0,3%, **євреї — 0,2% (96 914 осіб)**.

Перепис засвідчив, що за роки незалежності у національному складі населення України питома вага етнічних українців ЗРОСЛА на **5,1%**, а росіян, навпаки, ЗМЕНШИЛАСЬ на **4,8 %** і становила **8 334 100 осіб**, або **17,3%** (у 1989 році росіян в Україні було 22,1%). За цей час з України виїхало за кордон близько 390 тис євреїв і їх питома вага з **0,95%** знизилась до **0,2%**.

ДРУГИЙ ЕТАП «ДЕНАЦИФІКАЦІЇ» УКРАЇНЦІВ

З огляду на тенденцію збільшення чисельності українців антиукраїнська влада «іногородців-паразитів» провела другий етап **ДЕУКРАЇНІЗАЦІЇ (ДЕНАЦИФІКАЦІЇ)** титульної (корінної) нації України — **УКРАЇНЦІВ**.

12 вересня 2002 року стало для українців **«ЧОРНИМ ДНЕМ»**. Призначений президентом України Кучмою Кабінет міністрів (який за національним складом переважно був не українським, а єврейсько-російським), який очолював прем'єр-міністром Анатолій Кінах (уродженець Молдови), видав 12 вересня 2002 року Постанову № 1367 «Про затвердження зразків книг реєстрації актів цивільного стану та описів бланків свідоцтв, що видаються

державними органами реєстрації актів цивільного стану», якою в свідоцтві про народження і в свідоцтві про усиновлення було вилучено запис про національність батьків, а в свідоцтві про шлюб — національність подружжя.

Постанова уряду була погоджена з президентом Кучмою, який у 1990 році, будучи народним депутатом, написав в автобіографії, що він «русский» і НЕ проголосував за прийняття Декларації про державний суверенітет України.

Балотуючись у 1994 році кандидатом у Президенти України, Кучма у автобіографії зазначив, що він «українець». Після обрання Президентом України на другий строк, Кучма, зустрічаючись із діаспорою українців у росії, називав українців «обезьянами» і говорив, що українці «немножко с придурью».

Грубо порушуючи вимоги Конституції України та міжнародно правові акти, уряд Кінаха, не маючи на те повноважень, скасував Постанову Верховної Ради від 26 червня 1992 року №2503-XII «Про затвердження положень про паспорт громадянина України, про свідоцтво про народження...».

Безпрецедентний випадок в історії незалежної України — уряд скасовує постанову парламенту!

Як народний депутат II-VI скликань, я неодноразово звертався до президентів України Кучми, Ющенка, Януковича та прем'єр-міністрів Кінаха, Януковича, Тимошенко, Азарова (останні четверо — не українці за національністю!) з депутатськими зверненнями і запитам про скасування постанови уряду № 1367.

Перед парламентом ставив питання про внесення змін до Постанови Верховної Ради №2503-XII «Про затвердження положень про паспорт громадянина України...», як таких, що порушують принцип верховенства права і конституційні права і свободи українців та узгодження цих постанов з вимогами Конституції, законів України та міжнародних правових актів, які є частиною національного законодавства України.

Проте мої та інших народних депутатів неодноразові законні вимоги про повернення графі «національність» у державні реєстраційні документи було проігноровано. Принцип верховенства права і природне (божественне) право етнічних українців (як і право інших громадян України) мати у паспорті, свідоцтві про народження, свідоцтві про шлюб запис про свою національність антиукраїнською владою «інородців-паразитів» був розтоптаний.

Більше того, 10 листопада 2010 року Кабінет міністрів України, у якому етнічних українців було менше, ніж пальців на одній руці, на чолі з уродженцем росії Миколою Азаровим (який вважав себе «гражданином с русской отчизной») ухвалив Постанову № 1025 «Про затвердження зразків актових записів цивільного стану, описів та зразків бланків свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану», якою ЗАВЕРШИВ безкровний процес «ДЕНАЦИФІКАЦІЇ» українців, вилучивши графу «національність» з усіх бланків про державну реєстрацію.

Цією антиукраїнською злочинною постановою (**яка діє й донині!**), злочинний уряд Азарова і зрадник-втікач Янукович позбавили 46 млн громадян України, з яких понад 37 млн — етнічні українці (на той час), права, передбаченого міжнародними правовими актами і національним законодавством, вказувати в реєстраційних державних документах свою національність (етнічне походження).

Чому нас, майже 80% етнічних українців (2001 рік), без нашої згоди, навіть не запитавши, юридично перетворили на «національних безбатченків» — «байстрюків» без етнічного коріння?

У січні 2013 року прем'єр-міністр Азаров заявив, що він не підтримує пропозиції щодо повернення графи «національність» у паспорті, оскільки такої проблеми в українському суспільстві немає, а в Україні проживає 20 мільйонів росіян.

Це була цинічна і нахабна брехня!!! Проблема є, і велика — на той час в органах державної влади України посадові особи (президент, прем'єр-міністр, члени уряду, посадовці міністерств, відомств, народні депутати) у абсолютно не пропорційній більшості до населення країни були НЕ етнічні українці, а — **євреї і росіяни**.

Така ж ситуація була і в органах влади на місцях. Нагадую, що згідно з останнім (2001 р.) переписом населення в Україні проживало 8 334 100 росіян (17,3%), а не 20 мільйонів, як стверджував Азаров.

Євреїв було лише — 96 914 (0,2%).

Наголошую: перепис населення 2001 року засвідчив, що за роки незалежності у національному складі населення України питома вага етнічних **українців зросла** на 5,1%, а **росіян**, навпаки, **зменшилась** на 4,8 % і впала з 22,1% до 17,3%, **євреїв знизилась** з 0,95% до 0,2% порівняно з 1989 роком.

Через два роки після Всеукраїнського перепису населення єврейський письменник Едуард Ходос 13 листопада 2003 року в Полтаві на пресконференції заявив, що серед депутатів Верховної Ради 4-го скликання

євреїв понад 40%, їх більше ніж у ізраїльському кнесеті. Ніде більше в Європі такої пропорції немає, - наголосив Ходос.

З Едуардом Ходосом я добре знайомий. В одній із своїх книг він писав про мене і мого побратима Анатолія Єрмака (колега по СБУ і парламенту 2-го і 3-го скликань).

Наведені Ходосом дані про кількість євреїв у парламенті мене зацікавили. Я мав можливість перевірити наскільки ці дані відповідають дійсності.

Результати дослідження засвідчили, що у Верховній Раді 4-го скликання (2002-2006 рр.) народних депутатів, які мали єврейське коріння, нараховувалося 39, 6%. Розбіжність з даними Ходоса складала лише 1,5%, що засвідчувало його правоту.

У квітні 2013 в Інтернеті появилася Інфографіка голови Товариства Української мови, м. Чикаго (США), професорки Віри Боднарук (на фото внизу) про національний склад населення України і окремо національний склад Кабінету міністрів та Верховної Ради. Приведені дані показували, що українці складають абсолютну більшість населення в Україні (78%). Проте вони мають дуже велику пропорційну меншість у головних органах державної влади. Натомість росіяни і євреї, які складають відповідно лише 17,3% і 0,2% населення України (дані перепису 2001 року), мають значну пропорційну більшість як в уряді, так і в парламенті.

Хто володарює в Україні?

Ти ще не зрозумів, чому Українці найбільш в Європі?

Інфографіка голови Товариства Української мови, м. Чикаго (США), професорки Віри Боднарук (квітень 2013 рік).

Наведені професоркою Вірою Боднарук дані для мене не були новиною. Я знав національний склад народних депутатів, обраних на мажоритарних

округах і за партійними списками на виборах у жовтні 2012 року і озвучив їх публічно. Це викликало не абиякий суспільний резонанс і ажіотаж.

В парламент 7-го скликання пройшло п'ять партій: регіонів — 185 депутатів (разом з мажоритарними депутатами або 41,11%), «Батьківщина» 101 (22,44%), «Удар Віталія Кличка» — 40 (8,89%), «Свобода» — 37 (8,22%), КПУ — 32 (7,11%).

Президентом України в той час був агент КДБ, тричі судимий Віктор Янукович (майбутній зрадник-втікач, заочно засуджений до 13 років позбавлення волі за вчинення державної зради), який, за його словами, мав «білоруське і польське походження».

Прем'єр-міністром був Микола Азаров, уродженець м. Калуги (росія). Його батько — Ян Робертович Пахло, естонець. Мати — Азарова Катерина Павлівна, росіянка. Азаров вважає себе «руським, громадянином с руской отчизной».

У 2021 році Азарову офіційно оголошено підозру у вчиненні державної зради за погодження проекту «Харківських угод», підписаних президентами України і росії Януковичем і Медведевим. Суд заочно обрав Азарову запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Дані, наведені в Інфографіці професорки і наявні у мене, майже співпадали. За моїми даними у парламенті 7-го скликання було близько 41% депутатів, які мали ЄВРЕЙСЬКЕ походження (у Боднарук — 43%), росіян — 31% (у Боднарук — 34%), УКРАЇНЦІВ — 27% (у Боднарук — 22%), решта — інші національності.

За даними професорки Боднарук в Кабінеті Міністрів, який очолював Азаров, ЄВРЕЇВ було 62%, росіян — 15%, українців — 15%, інші — 8%. За моїми даними в уряді Азарова працювало 56% осіб, які мали єврейське коріння, росіян — 26%, УКРАЇНЦІВ — 12%, решта (6%) — інші національності.

Як бачимо, відмінність у приведених даних не суттєва.

Проте ВИСНОВОК один і той же: українці складають абсолютну переважну більшість населення в Україні (78%). Проте вони мають дуже велику пропорційну меншість в парламенті і уряді та інших вищих органах державної влади (міністерства, відомства). Натомість росіяни і євреї, які складають відповідно лише 17,3% і 0,2% населення України (дані перепису 2001 року), мають в разі пропорційну більшість як в уряді, так і в парламенті.

Така диспропорція є ганебним ПРИНИЖЕННЯМ корінної нації — українців!

Зауважу, що окремі члени уряду на чолі з Азаровим, а також посадові особи Адміністрації президента Януковича та народні депутати мали подвійне громадянство — росії, Ізраїлю та інших країн світу, що заборонено

Конституцією України. Наприклад, міністри оборони Дмитро Саламатін і Павло Лебедєв, голова СБУ Олександр Якименко, міністр соціальної політики Наталія Королевська — громадяни російської федерації, міністр освіти і науки Дмитро Табачник — громадянин Ізраїлю.

Фракції Партії регіонів і КПУ були ворогами всього українського (мови, історії, національних героїв, УПЦ КП). Це була відверта московська п'ята колона в Україні, яка жорстко протистояла вступу України до НАТО і ЄС, бачила Україну напівколонією в єдиному митному і військовому союзі з росією.

Регіоналам і комуністам нерідко підігрували своїм голосування у парламенті депутати фракції «Батьківщина» і «Удар». Зокрема, лідерка партії Юлія Тимошенко, будучи прем'єр-міністром (2007-2010) виступала проти набуття Україною членства в НАТО, віддавала перевагу митному союзу, підписала кабальні газові угоди з росією, обіцяла путіну продовжити перебування ЧФ росії в Севастополі на 50 років за знижку ціни на російський газ у разі обрання її президентом України.

Кремлівський карлик, будучи прем'єр-міністром росії, відверто публічно підтримував Тимошенко на президентських виборах 2010 року, а президент медведєв – Януковича. Мета московії — президентом України повинен бути проросійський політик, НЕ українець за етнічним походженням, якого можна тримати на гачку кримінального компромату. Саме такими були Тимошенко і Янукович.

Читайте також «Баронеса брехні» і «слуга олігарха»: що треба знати українцям про Юлію Тимошенко з Володимиром Зеленським» (див. тут:

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3438/180/131712/>).

За своєю ідеологією «Батьківщина» є ліво-центристською, демократично-християнською партією.

Партія Віталія Кличка «Удар» сповідувала «ліберальні цінності, соціальну справедливість і право-центризм».

Єдиною українською політичною силою в парламенті 7-го скликання, яка жорстко відстоювала національні інтереси України, була фракція консервативної націоналістичної партії «Свобода». Вона сповідує політичну ідеологію українського соціал-націоналізму, економічного націоналізму, антикомунізму, дерусифікації, україно-центризму.

На дострокових парламентських виборах у жовтні 2014 року партія «Свобода» не потрапила до Верховної Ради 8-го скликання, хоча всі п'ять

незалежних екзит-полів показували, що вона пододала 5% прохідний бар'єр (6,3%, 5,8%, 5,8%, 5,8%, 6,3%) і проходить в парламент.

Найбільш помітними відмінностями результатів паралельного підрахунку голосів ОПОРИ від усіх екзит-полів було те, що «Свобода» НЕ пододала п'ятивідсотковий прохідний бар'єр до парламенту, набравши 4,6% голосів виборців. За офіційними підрахунками ЦВК «Свобода» отримала 742 669 голосів (4,71%).

Щоб потрапити до парламенту партія «Свобода» не вистачило 0,29%, що складає 45 670 голосів. Зробити маніпуляцію (фальсифікацію) з такою кількістю голосів не складно, щоб «Свобода» не набрала 5%. Достатньо збільшити загальну кількість виборців, що взяли участь у виборах і залишити на тому ж рівні число виборців, які проголосували за «Свободу» і вона не долає 5-ти відсотковий прохідний бар'єр, щоб потрапити до парламенту. У мажоритарних округах від партії «Свобода» було обрано 6 народних депутатів.

Про причини поразки націоналістичної партії на парламентських виборах 2014 року можете прочитати у статті «Свобода» у вільному падінні» (див. тут: <https://www.slovoidilo.ua/articles/5571/2014-11-03/svoboda-v-svobodnom-padenii.html>).

Окрім того, я мав інформацію, що з Москви і Брюсселю, а також від політиків окремих країн-членів ЄС керівникам України президенту Порошенко і прем'єру Яценюку нібито надійшло «прохання»: партія «Свобода» не повинна потрапити до парламенту. Порошенко і Яценюк в певній мірі були зацікавлені у програші «Свободи», оскільки вона, «Блок Петра Порошенка» і «Народний фронт» були конкурентами на виборах. Під час Революції Гідності «Свобода» була однією з найбільш рішучою опозиційною силою. Серед загиблих і поранених протестувальників найбільше було членів партії «Свобода».

Голоси виборців партій, які не долали 5% бар'єр, пропорційно розподілялися між партіями, які пройшли до парламенту і вони отримували додаткові депутатські мандати.

Москву просто бісить активна українська позиція партії «Свобода», яка носить ярко виражений антимосковський характер (з споконвічним ворогом українців по іншому не можна!). Москалі лютою ненавистю ненавидять національних героїв ОУН-УПА Степана Бандеру, Ярослава Стецька, Романа Шухевича, Василя Кука (з останнім я був добре знайомий), полк «Азов» і його героїчних захисників Маріуполя.

Брюссель лякає радикальна націоналістична діяльність партії «Свобода», яку окремі депутати Європарламенту звинувачували у «антисемітизмі».

На думку політичних експертів, Верховна Рада 8-го скликання за своїм національним складом була філіями російської державної Думи і Ізраїльського Кнесету.

Про національний склад нинішнього парламенту, уряду, офісу президента і самого Зеленського, думаю, говорити не має сенсу. Все уже сказано. Повторюватися не буду. Нагадаю лише слова Тараса Шевченка «неначе люди подуріли», які у 2019 році обрали президентом клоуна Зеленського, його проросійський склад парламенту із «слуг народу» і ОПЗЖ. Впродовж трьох років Зеленський, його «слуги» і ОПЗЖ готували Україну для здачі московії на поталу і розграбування, спонукали путіна до повномасштабного воєнного вторгнення.

Під час президентських виборів носій «руського міра», єврей-малорос Зеленський на ефірах телеканалів олігарха, єврея-хабадника, президента Об'єднаної єврейської громади України Ігоря Коломойського кричав мовою окупанта: *«Мы — все украинцы. Если на востоке и в Крыму люди хотят говорить по-русски, отцепитесь, отстаньте от них, дайте им возможность говорить по-русски. У меня еврейская кровь, я говорю по-русски, но я гражданин Украины».*

Якщо забули, можете послухати:

<https://m.youtube.com/watch?v=qnica24PTnU&feature=youtu.be>

Це ж як треба було «подуріти» і стати морально деградованими **13 541 528** виборцям, щоб під час війни «по приколу» обрати президентом, верховним головнокомандуючим ЗС України носія «руського міра», єврея-малороса Зеленського —

- 1) повного профана в оборонній, безпековій, управлінській, державній, політичній і міжнародній сферах (зате професіонала гри на роялі зі спущеними штанами!);
- 2) який неодноразово ухилявся від призову в армію під час мобілізації і публічно жартував над отриманими повістками;
- 3) висміював Україну і українців у своїх серіалах "Свати", "Слуга народу" і на 95-му Кварталі;
- 4) глузував над Голодомором-геноцидом, Томасом ПЦУ, ЗСУ, учасниками Революції Гідності і гаслом "Слава Україні!" — "Героям Слава!";
- 5) засмічував мізки українцям "руським миром": *"какая разница, как называется улица и на каком языке говорит", "мы — все украинцы, у меня еврейская кровь, я говорю по-русски; "главное перестать стрелять", "посмотрю в глаза путину и договоримся по середине";*

б) підтримував на виборах тричі судимого, агента КДБ, не українця за національністю, проросійського Януковича і п'яту колону в Україні: партію регіонів, ОПЗЖ і сатанинську церкву московського патріархату.

Це ж яким треба бути циніком і моральним виродком, щоб після анексії московією Криму, окупації значної території Донбасу, вбивств понад 10 тисяч і поранення 23 тисяч українців, перетворення 2 мільйонів громадян України на біженців в 2014-2015 роках ліпити з українців і москалів-вбивць "братні народи"?!

Після обрання Зеленського президентом українська письменниця, поетеса зі світовим ім'ям Ліна Костенко у своєму вірші написала гіркі, але правдиві слова про нас, українців:

*Ні честі, ні мови, ні згоди,
самі лише смутки і пні.
Коханий мій рідний народо,
ти збудешся врешті чи ні?!*

Українці, ви можете собі хоч на мить уявити, щоб президентом або прем'єр-міністром Держави Ізраїль раптом став араб?! У Єгипті — єврей? У Польщі — німець? У Німеччині — француз? У Франції — англієць? У Великій Британії — ірландець? У Фінляндії — москаль? У московії — українець?

Рекомендую прочитати статтю "Недоумок при владі небезпечніший, ніж агент іноземної розвідки" (18.12.2020, див. тут: <https://argumentua.com/stati/grigor-i-omelchenko-nedoumok-pri-vlad-nebezpechn-shii-n-zh-agent-nozemno-rozv-dki>).

Верховна Рада 9-го скликання, офіс президента Зеленського є зміїним кублом агентури російських спецслужб, п'ятою московською колоною, яка за своїм національним складом є гібридним «російсько-єврейським етносом малоросів».

Правий був мій земляк Симон Петлюра, який застерігав, що «не так страшні московські воші, як українські гниди». За роки правління країною євреєм Зеленським «зелені гниди-малороси» проявили себе у всій своїй сутності. Такого масштабу розкрадання країни, корупції, хабарництва, мародерства, такої кількості зрадників і колаборантів серед «слуг народу» Україна не знала за всі роки своєї незалежності.

НА ЗАМІТКУ тим, хто займається дослідженням «національного питання» в Україні. З 1992 року склад Верховної Ради, Кабінету Міністрів, Адміністрації президента (ОП), міністерств і відомств неодноразово змінювався.

У зв'язку з відсутністю «графи національність» у паспорті (з 1992 р.) і свідоцтві про народження (з 2002 р.) встановити національний склад парламенту, уряду і місцевої влади України дуже важко.

Немає досліджень чи опитувань, у яких би об'єктивно оцінювали етнічне походження урядовців та парламентарів України і представників влади на

місцях. Окрім того, навіть при наявності таких досліджень все одно будуть виникати питання щодо достовірності цих даних, оскільки не має документального підтвердження етнічного походження особи.

Таким чином президенти України Кучма і Янукович (не українець за етнічним походженням) і уряди, очолювані Кінахом і Азаровим (не українці за національністю), здійснили юридичний геноцид-етноцид українців — титульної (корінної) нації України.

Міжнародні правові акти, які ратифіковані Україною і є частиною національного законодавства, а також Конституція і чинні закони України не забороняють, а навпаки — дають право громадянам України мати у реєстраційних державних документах запис про свою національність чи етнічну приналежність, що неодноразово було підтверджено рішенням суду. Хто дав право керманічам при владі так чинити з українцями?

За такого безнаціонального ведення державної документації наші діти, онуки, наступні покоління не зможуть довести, якого вони роду-племені, чії вони нащадки, не дізнаються, представники якої нації нами правлять (бо національність народних депутатів, міністрів, президента та інших представників державної влади також буде невідома!).

Наразі, з юридичної точки зору, української нації і українців за етнічним походженням (як і представників національних меншин) де-юре НЕ ІСНУЄ.

В Україні вперто і цілеспрямовано стирається будь-яка різниця між чужоземцями й етнічними українцями, які є титульною (корінною) нацією України.

У лютому 2015 року під час судового засідання підсудний (колишній керівник фракції партії регіонів у Верховній Раді) Олександр Єфремов на запитання судді про його національність — чи є він українцем, відповів, що **«такого поняття, як національність, зараз не існує»**.

Дожилися! У паспортах на собак і котів записана їхня ПОРОДА і РОДОВІД, а українців — представників титульної (корінної) нації у власній державі позбавили права на запис у державних реєстраційних документах їхньої споконвічної історичної національності — УКРАЇНЕЦЬ!

У січні 2020 року Кабінет міністрів оприлюднив результати ЕЛЕКТРОННОГО перепису населення: станом на 1 грудня 2019 року в Україні було **37 289 300** осіб (ця цифра не включає в себе населення анексованого Криму і окупованих територій Донбасу). Для порівняння — згідно з даними перепису населення в 2001 році в Україні проживало **48 457 000** осіб. Отже кількість наявного населення зменшилась на **11 167 800** осіб (-23%). Національний склад населення під час електронного перепису населення не встановлювався. Встановити його сьогодні — неможливо!

«Доборолась Україна до самого краю. Гірше ляха свої діти її розпинають». Ці безсмертні слова нашого славетного Кобзаря Тараса Шевченка актуальні сьогодні, як ніколи!

Підняв Дніпро чорні хвилі, явір похилився.
На Чернечій, на могилі, Тарас зажурився.
Україно, Україно, мамо моя рідна,
пограбована ти нене, тому й така бідна.
Нема миру, нема правди, нема волі й долі,
бо чужії отамани сидять на престолі.
- А де ж сини твої, Україно, козацької сили?
- В чистім полі, де тополі. Могили. Могили..
Як соколи, чорноброві, до Бога злітають,
Отамани, на їх крові, гроші заробляють.

Подивись Тарас довкола:
- Люди, схаменіться!
Як діди ваші боролись, так і ви боріться!
Поміж себе отамана, прошу вас, шукайте,
і за долю України як один, ставайте!

© Соломія Українець

Позбавлення українців права мати запис у державних реєстраційних документах про свою національність (етнічне походження) є грубим порушенням принципу верховенства права, закріпленого в Конституції України та міжнародних правових актах, які є частиною національного законодавства України.

Щоб зрозуміти всю важливість цього питання для нас – етнічних українців, нагадаю деякі історичні факти («Народ, що забуває минуле, ніколи не буде нацією», – митрополит Андрей Шептицький):

- Україна, не будучи суб'єктом міжнародного права як суверенна держава, а перебуваючи у складі СРСР як союзна республіка, була в числі засновників ООН і співавтором її Статуту. За право бути засновником і членом ООН, а також за майбутню свою незалежність український народ заплатив надзвичайно високу ціну.
- На фронтах Другої світової війни, в партизанських загонах, у нацистських і сталінських концтаборах та каральних операціях, проведених фашистами під час окупації України, загинуло понад 14 млн українців.
- Додайте до цих людських жертв ще понад 15 млн українців, безвинно убієнних сталінським режимом під час організованого ним голодомору–геноциду в Україні в 1932-1933 роках, масових репресій 1936-1939 років, голоду в Україні 1921-1922 і 1946-1947 років та депортованих українців під час колективізації, а також у 1944 році до Сибіру, який став для українців найбільшим кладовищем.

Нагадаю, поколінню народженому в незалежній Україні, що громадяни СРСР мали у паспорті запис про свою національність. Після досягнення особою 16-річного віку і отримання паспорта в графі «національність» записувалась національність особи залежно від національності її батьків. Якщо мати і батько були однієї національності, дитина автоматично отримувала їхню національність. Якщо у батьків була різна національність, то при отриманні паспорта дитина мала право самостійно обрати собі національність по матері чи по батькові.

В інших документах реєстраційного характеру (книга реєстрації актів цивільного стану, свідоцтво про шлюб, свідоцтво про народження, свідоцтво про смерть та інших) законодавчо була закріплена графа, у якій зазначалась національність особи. Наприклад, у свідоцтві про народження дитини обов'язково вказувалась національність її батьків, у свідоцтві про шлюб – національність подружжя, і так само в інших реєстраційних документах.

Згідно з Загальною Декларацією прав людини, Міжнародним Пактом «Про громадянські політичні права», Конвенцією «Про захист прав людини і основоположних свобод», Рамковою Конвенцією Ради Європи «Про захист національних меншин» кожна людина має всі права і свободи, а держава зобов'язана поважати і забезпечувати всім особам, хто перебуває у межах її території та під її юрисдикцією, право на їхнє національне чи етнічне самовизначення. Державі, групі осіб або окремим особам забороняється займатися будь-якою діяльністю або вчиняти дії, спрямовані на знищення прав і свобод, викладених у цих міжнародних правових актах.

Зазначені Декларація, Конвенція, Пакт ратифіковані парламентом і є невід'ємною частиною національного законодавства України (ст. 9 Конституції України).

Не існує людини без етнічного походження (національності)!
Кожна людина має свою НАЦІОНАЛЬНІСТЬ (це її етнічне, кровне родове походження), ДУШУ (це мова, пісні, танці, культура, історія, традиції, звичаї, релігія, національні герої, кухня – все, що притаманне саме цій нації) і ДУХ (це воля і свобода, спроможність відстоювати, захищати свою національну і людську гідність, боротися, а якщо потрібно, то й віддати життя за свій народ, свою родину і Батьківщину).

Це продемонстрували українці під час Революції Гідності та жертовно демонструють сьогодні, захищаючи незалежність України від московської агресії. Героїв Небесної Сотні, військових і добровольців, які загинули у Вітчизняній війні з путінською фашистською росією, відспівували в українських православних церквах КП (московський патріархат відмовився це робити).

Саме ця триєдина єдність (національність, душа і дух) визначає сутність людини і її Божественне, природне і юридичне право знати своє етнічне походження і засвідчувати приналежність до нього у державних реєстраційних документах.

У преамбулі Основного закону України зазначено, що «Верховна Рада України, спираючись на багатовікову історію українського державотворення і на основі здійсненого українською нацією права на самовизначення, усвідомлюючи відповідальність перед Богом, попередніми, нинішніми та прийдешніми поколіннями приймає Конституцію України...».

Послухайте пісню «А я просто українка, україночка»:

<https://www.youtube.com/watch?v=LID35dNerIo&feature=youtu.be>

Ніхто не має права відібрати у мене, моїх дітей, онуків, правнуків наше батьківське етнічне родове коріння. Ніхто! За це право українців я буду боротися до кінця, а якщо буде потрібно, то зі зброєю в руках!

Характерність духу українців визначив Іван Франко у вірші «Вічний революціонер»:

*«Дух, що тіло рве до бою,
Рве за поступ, щастя й волю, –
Він живе, він ще не вмер.*

*Ні попівськії тортури,
Ні тюремні царські мури,
Ні гармати лаштовані,
Ні шпiонське ремесло
В грiб його ще не звело.
Вiн не вмер, вiн ще живе!
Хоч вiд тисяч лiт родився.
Та аж вчора розповився
I о власнiй силi йде».*

Аналіз бланків реєстраційних документів засвідчує, що в країнах Ради Європи в офіційних реєстраційних документах (зокрема в заяві про реєстрацію народженої дитини, свідоцтві про народження, свідоцтві про шлюб та інших) є графа «етнічне походження», в яку за бажанням громадянина записується його національність і яка обов'язково використовується при проведенні перепису населення країни.

Графа «національність» передбачена також у державних реєстраційних документах колишніх союзних республік Радянського Союзу (лише не в Україні!), в тому числі і тих, які стали членами ЄС — Литва, Латвія, Естонія.

Закон України «Про закордонних українців» дає визначення термінів: «Закордонний українець — це особа, яка є громадянином іншої держави або особою без громадянства і має українське етнічне походження... Українське етнічне походження — це належність особи або її предків до української нації та визнання нею України батьківщиною свого етнічного походження» (ст.1 Закону).

Згідно з Законом «Про національні меншини в Україні» та Рамковою Європейською Конвенцією «Про захист національних меншин» представник нацменшини має право вказувати або не вказувати свою національність (етнічне походження) в реєстраційних документах.

Не перераховуватиму всі нормативно-правові акти країн Ради Європи, які регламентують питання національності. Всі вони, виходячи з принципу верховенства права, закріпленого у перелічених мною міжнародних актах, дають право кожному громадянину робити запис в реєстраційних документах про свою національність. Щоб пересвідчитися в цьому, достатньо зайти на відповідні сайти в Інтернеті, де є інформація про це, і подивитися зразки бланків реєстраційних документів.

При проведенні перепису населення в країнах Європи в переписному листі обов'язково передбачена графа «національність» («етнічне

походження»), що дає змогу мати повну картину національного складу країни. Статистичні дані перепису населення країн Ради Європи можна отримати з відкритих офіційних джерел цих країн і організації «Євростат».

Перший і останній перепис населення незалежної України проводився 22 роки тому!

Відповідно до ст. 5 Закону «Про Всеукраїнський перепис населення» в програму Перепису населення, крім інших, входять дані про етнічне походження респондента. Відсутність можливості респондента належним чином підтвердити інформацію про власне етнічне походження суперечить вимогам достовірності первинних (персональних) даних, які встановлені ст. 3,11,12 Закону.

Щоб «денацифікувати» (деукраїнізувати) українську націю, уряд Кінаха і президент Кучма, а потім зрадник-втікач Янукович і очолюваний таким же зрадником-втікачем Азаровим уряд пішли на грубі цинічні обмеження прав людини та порушення міжнародних правових актів, Конституції і законів України та принципу верховенства права.

Відповідно до ст.102 Конституції України Президент є гарантом додержання прав і свобод людини і громадянина.

Згідно з Конституцією України (п.2 ст.116) та Законом України «Про Кабінет міністрів України» (ст.2) до основних завдань уряду належить: «вжиття заходів щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина, створення сприятливих умов для вільного і всебічного розвитку особистості».

Країни ж, які мають національні уряди, парламенти, керівників держав – представників корінного народу, мовчазно спостерігаючи, як над українцями проводиться черговий експеримент (юридичний геноцид-етноцид), намагаються захистити лише свою національну ідентичність.

Наприклад, наша сусідка Польща ввела карту поляка, яка дає право українському поляку ідентифікувати себе в своїй Батьківщині поляком. Подібне роблять угорці, румуни...

УКРАЇНЦІ — ЄТНІЧНА НАЦІЯ

9 червня 2015 року в столичному будинку офіцерів ЗСУ на зборах уповноважених представників понад 20-ти патріотичних політичних та громадських організацій під моїм головуванням була створена Координаційна Рада громадського руху «УКРАЇНЦІ — ЄТНІЧНА НАЦІЯ», яка поставила за мету відновлення графи «національність» у державних реєстраційних документах і звернулася зі «Зверненням до українського

народу». Я був обраний головою Координаційної Ради (“Голос України”, 19.06.2015, “Україна молода”, 01.07.2015).

Нашу ініціативу про відновлення граfi «національність» підтримали мільйони громадян України різних національностей, які піклуються про збереження своєї національної ідентичності, представники національних меншин, національно-культурних товариств, які проживають в Україні та опікуються збереженням своєї національної (етнічної) самобутності, культури, мови, національних звичаїв, традицій.

Багато обласних, міських, районних рад місцевих депутатів звернулися до президента Порошенка і голови Верховної Ради Парубія з проханням закріпити в чинному законодавстві право громадянина України мати запис (за їх бажанням!) про свою національність.

Окремі народні депутати зареєстрували в парламенті відповідні законопроекти з цього питання. Проте до цього часу закони не проголосовані!

Ще у грудні 2012 року до Верховної Ради України звернулася Всеукраїнська громадська організація Українська незалежна рада єврейських жінок з проханням ухвалити закон, який би закріплював у реєстраційних документах за євреями єдино можливе позначення «єврей».

У зверненні Львівської обласної ради до Президента, Верховної Ради, Кабміну, ухваленому на сесії 19 вересня 2017 року, про повернення граfi «національність» у державних реєстраційних документах, зокрема, зазначено: «Питання підтримки ідентифікації етнічних українців в Україні, які наразі становлять 80% населення нашої держави, сьогодні, в умовах російської агресії проти України, як ніколи на часі».

З аналогічним зверненням у жовтні 2015 року до парламенту звернулася Тернопільська обласна рада, а у травні 2017 року — Волинська обласна рада.

Соціологічні дослідження, проведені в 2017-2018 роках в Україні (без врахування тих, хто проживає в анексованому Криму і окупованій частині Донбасу), засвідчили, що 92% опитаних вважають себе ЕТНІЧНИМИ УКРАЇНЦЯМИ, 6% — етнічними росіянами, 1,5% віднесли себе до інших етносів. Зазначу, що 74% опитаних відчують свою належність лише до однієї національності — української, 12% — одразу до двох або кількох національностей, 6% — не відчують належності до жодної національності, 8% — не визначилися.

Серед етнічних українців 77% відчують свою належність лише до однієї національності, серед етнічних росіян — 39%. Дослідження засвідчили, що понад 85% опитаних вважають за необхідне ВІДНОВИТИ графу

«національність» у паспорті, свідоцтві про народження, свідоцтві про шлюб та інших державних реєстраційних документах.

Ще на початку ХХ століття великий українець Іван Франко у праці «Поза межами можливого» наголосив: *«Все, що йде поза рами нації, се або фарисейство людей, що інтернаціональними ідеалами раді би прикрити свої змагання до панування однієї нації над другою, або хворобливий сентименталізм фантастів, що раді би широкими «вселюдськими» фразами покрити своє духовне відчуження від рідної нації».*

Адже, якщо немає нації, то немає й національної ідеї, національних інтересів, національної програми, національної культури, національної мрії, національних і духовних цінностей українців?!

«Націоналізм... — це рух світла і волі. Головна причина нещастя нашої нації – брак націоналізму серед широкого загалу її», – наголошував Микола Міхновський.

Відомий український поет, голова Українського фонду культури, державний і політичний діяч, народний депутат чотирьох скликань, Герой України Борис Олійник заявив: *«Я був першим, хто виступив у Верховній Раді з рішучим протестом проти ліквідації записів про національність, бо це злочин проти української нації. Ці записи потрібно негайно відновити!».*

Український політичний та громадський діяч, радянський дисидент, борець за незалежність України у ХХ сторіччі (за що був засуджений до розстрілу, який через 72 доби Верховний суд замінив на 15 років позбавлення волі), народний депутат чотирьох скликань, автор «Акту проголошення незалежності України», Герой України Левко ЛУК'ЯНЕНКО до кінця свого життя боровся за повернення українцям права мати запис у паспорті про свою національність і законодавче закріплення статусу, що Україна — Національна Держава, а українці — титульна нація.

Степан ХМАРА — український політик, народний депутат трьох скликань, правозахисник, багаторічний політв'язень радянських таборів, борець за незалежність України у ХХ сторіччі, Герой України — наполегливо добивається до цього часу відновлення графи «національність».

Дмитро ПАВЛИЧКО (український поет, політичний і громадський діяч, народний депутат трьох скликань, Герой України), Павло МОВЧАН (український політичний і громадський діяч, поет, голова ВУТ «Просвіта», борець за незалежність України у ХХ сторіччі, народний депутат п'ятьох скликань, кавалер орденів Свободи, князя Ярослава Мудрого V-III ступенів), Ніна МАТВИЄНКО (українська співачка, народна артистка України, Герой України), Василь ЗІНКЕВИЧ (народний артист України, співак, лауреат

Шевченківської премії, Герой України), Анатолій ПАЛАМАРЕНКО (відомий український майстер художнього слова, народний артист України, лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка, Герой України), Ліна КОСТЕНКО (українська письменниця, поетеса, «Золотий письменник України», твори якої перекладені багатьма мовами світу, а мала планета Сонячної системи № 290127 отримала назву «Ліна Костенко»), Оксана БІЛОЗІР (українська співачка, народна артистка України, громадський і політичний діяч, народний депутат трьох скликань) та багато інших відомих українських політичних і громадських діячів, митців літератури, культури, тисячі учасників бойових дій на Східному фронті проти російського агресора-окупанта вважають за необхідне і вимагають повернення українцям права на запис своєї національності (етнічного походження) у державних реєстраційних документах.

КОД УКРАЇНЦІВ

*З нами Бог, Його Сила і Правда,
Ми єдині в Любові до своєї країни,
Нам вирішувати, яке буде завтра
Повсякчас, на віки вічні і нині.
Сила Духовна і свободолюбивість
Викарбувані в генетичному коді,
В темні часи ми руки Божі, Його справедливність,
Світло, що не згасає в нашій народі.
Ми Переможемо і в майбутньому поколінні
Відродиться те, що як Сонце сходити буде,
Повсякчас, на віки вічні і нині:
Ми Українці — вільнії люди!* Ірина Омельченко (ОМ-І-РА)

У день інавгурації у президента Порошенка народився онук (з чим я його вітав як дід чотирьох онуків). У своєму зверненні я просив Порошенка подивитися свідоцтва про народження свого онука Петра (а тепер і онучки

Єлизавети), порівняти їх свідоцтва зі своїм та свідоцтвами про народження батьків, дітей, дружини, щоб побачити велику різницю у записах.

У зверненні до президента Порошенка я зауважив, що його онуки, як і мільйони онуків і дітей громадян України, які народилися після 2002 року, не мають національного коріння — у їхніх свідоцтвах про народження не вказана національність їхніх батьків!

Українці, послухайте пісню «Я — україночка»:

<https://www.youtube.com/watch?v=XUGrwAgsSAw&feature=youtu.be>

З моменту ухвалення урядом Кінаха антиукраїнської злочинної постанови № 1367 минув майже 21 рік. За цей час в Україні народилося десятки мільйонів дітей.

Хто вони за своєю національністю? Скільки серед них українців, росіян, білорусів, молдаван, вірмен, євреїв, інших?

У їхніх свідоцтвах про народження не вказана національність їхніх батьків. Усі вони «національні безбатченки», без національного коріння!

Хто дав право владі вкрасти у нас, етнічних українців, нашу багатотисячлітню історичну національність — УКРАЇНЕЦЬ?

ЯК ВІДНОВИТИ СВОЮ НАЦІОНАЛЬНІСТЬ

Мій син — Сергій Омельченко за рішенням Солом'янського районного суду м. Києва від 4 березня 2016 року (справа №760/1120/16-а, 2-а/760/191/16) отримав запис у графі «Особливі відмітки» паспорта громадянина України у такій редакції «Національність — Українець». Вказаний запис завірений підписом повноважної посадової особи і відповідною гербовою печаткою Солом'янського районного відділу Головного управління Державної міграційної служби України в місті Києві (на фото).

Суд встановив, що приписи «Положення про паспорт громадянина України», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 26 червня 1992 року № 2503-XII, і положення «Порядку оформлення і видачі паспорта громадянина України», затвердженого Наказом МВС України від 13 квітня 2012 року № 320, ОБМЕЖУЮТЬ право громадян на їхнє прохання внести до належного їм паспорта громадянина України дані про власну національність і є такими, що СУПЕРЕЧАТЬ вимогам ст. ст. 11, 19, 35, 64, 92 Конституції України, ст. 11 Закону «Про національні меншини», ст. ст. 269, 271, 300 Цивільного кодексу України.

За висновком суду, зазначені приписи «Положення про паспорт громадянина України» і положення «Порядку оформлення і видачі паспорта громадянина України» НЕ можуть бути застосовані судом при вирішенні справи, а застосуванню підлягають норми правових актів, які мають вищу юридичну силу.

Рішенням цього ж суду від 6 жовтня 2016 року (провадження 2-а/760/610/16, справа № 760/6535/16-а) син отримав у свідоцтвах про народження трьох його дітей (моїх онуків) запис про національність їхнього батька у графі «громадянство» такого змісту «громадянин України, національність – УКРАЇНЕЦЬ».

В актах запису про народження дітей, складеного Відділом реєстрації актів громадянського стану Залізничного (нині Солом'янського) районного управління юстиції у місті Києві, в розділі відомостей про батька внесено запис про національність їхнього батька: «національність – Українець».

Суд встановив: «Сергій Омельченко (позивач) за місцем свого народження на Українській землі (місто Київ), за принципом крові свого Роду (батько позивача — Українець), за своїм внутрішнім переконанням та світосприйняттям, яке базується на сповідванні рідної української віри, яка протягом понад семи тисяч років сформувала наявні в Українській нації традиції та звичаї, за способом мислення, що базується на використанні української мови як рідної мови, є Українцем.

Позивач бажає реалізувати своє право на індивідуальність, яке полягає у збереженні своєї національної, культурної, релігійної, мовної самобутності, а також право на вільний вибір форм і способів прояву своєї індивідуальності з метою належного документального підтвердження етнічного походження (національності) своїх неповнолітніх дітей та визначення приналежності їхнього батька (позивача) до Української нації...».

Суд встановив, що положення Постанови Кабінету міністрів України від 12 вересня 2002 року № 1367 (підписана прем'єр-міністром Кінахом) та положення Постанови Кабінету міністрів України від 10 листопада 2010 року № 1025 (підписана прем'єр-міністром Азаровим) «Про затвердження зразків актових записів цивільного стану, описів та зразків бланків свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану» ОБМЕЖУЮТЬ право громадян на їхнє прохання внести до актових записів та свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану (в тому числі до актових записів та свідоцтва про народження своїх дітей) даних про власну національність є такими, що СУПЕРЕЧАТЬ вимогам ст.ст. 11, 19, 35, 64, 92 Конституції України, ст. 11 Закону «Про національні меншини», ст.ст. 269, 271, 300 Цивільного кодексу України.

Суд також встановив, що у випадку, коли нормативно-правові акти НЕ відповідають Конституції України, законам України, міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, то згідно зі ст. 9 Кодексу адміністративного судочинства України, судом при вирішенні справи НЕ МОЖУТЬ бути застосовані приписи і положення постанов Уряду № 1367 і № 1025, ЗАСТОСУВАННЮ ПІДЛЯГАЮТЬ норми правових актів, які мають вищу юридичну силу.

Аналогічних судових рішень в Україні вже десятки.

Верховний Суд України (справа № 760/19921/16-ц, провадження 61-147 св 17 від 01 лютого 2018 року) підтвердив, що згідно зі ст. 300 Цивільного Кодексу України та ст. 8 Конвенції «Про захист прав людини і основоположних свобод» особа має право на індивідуальність, до якої належить і право

визнавати свою національність. Особа не позбавлена права звернутися для вирішення питання про приналежність її до певної національності до органів реєстрації актів цивільного стану як суб'єкта владних повноважень з метою внесення змін до актового запису щодо її національності, а у разі відмови такого суб'єкта – оскаржити його дії в судовому порядку.

Саме так і вчинив мій син, щоб на підставі судових рішень внести запис про свою національність у паспорт громадянина України і свідоцтва про народження трьох його дітей (моїх онуків).

*«Я українець! — цього не відняти,
В душі моїй співають солов'ї,
Були такими мої мама й тато,
Й такими будуть правнуки мої!»* (Анатолій Матвійчук)

Попередні керівники держави й уряду та антиукраїнська більшість у Верховній Раді перетворили Україну на єдину в Європі державу, громадяни якої позбавлені права мати запис про свою національність (етнічне походження) в державних реєстраційних документах.

Владою (за часів Кучми і Януковича) проводилась цілеспрямована системна робота зі знищення всього українського: мови, історії, культури, церкви і деукраїнізації (денацифікації) титульної нації України — українців.

На часі стоїть питання про створення Всеукраїнського Комітету порятунку етнічних українців в Україні, які складають, згідно з переписом населення 2001 року, майже 80% населення нашої держави, а за даними соціологічних досліджень 2018 року — 92%.

Влучно підмітила відома всьому світу українська письменниця-поетеса Ліна Костенко: *«Всяка наволоч український народ принижує, а він десь загубив у собі відпорність»*.

Українці, послухайте звернення до вас у пісні:

<https://www.youtube.com/watch?v=jaSjYDWyeTo&feature=youtu.be>

Для розгляду в 2016 році справи в суді щодо внесення запису про національність у паспорт або свідоцтво про народження особа (позивач) має сплатити судовий збір у сумі 704 грн, а у випадку подачі апеляційної скарги на рішення суду з цього питання — ще 1762 грн. Який зараз судовий збір у цих справах не цікавився.

Мінімальна ж місячна зарплата з 1 січня 2019 року в Україні становить 4173 грн, мінімальна пенсія — 1497 грн, соціальна стипендія для учнів ПТУ — 450

грн, для студентів вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації — 890 грн, для студентів вузів III-IV рівня акредитації — 1180 грн.

За даними Світового банку, на той час, за межею бідності в Україні перебуває 25% населення. Згідно з даними Держстату, 60% населення України найбільше потерпає від неможливості дозволити собі неочікувані необхідні витрати за рахунок власних ресурсів.

Виникає риторичне запитання: чи спроможні українці з таким рівнем бідності, заробітної плати, пенсії, стипендії, навіть за великого бажання, дозволити собі сплатити зазначений судовий збір, аби в судовому порядку поновити запис своєї національності в державних реєстраційних документах ?!

Найефективнішим, найпростішим і найшвидшим способом вирішення питання про повернення громадянам України права мати в державних реєстраційних документах запис про свою національність (етнічне походження) є внесення відповідних змін до чинного законодавства, зокрема до Закону «Про державну реєстрацію актів цивільного стану», Сімейного кодексу та нормативно-правових актів уряду, МВС, МЮ.

Зазначу, що я разом з іншими представниками національно-патріотичних сил в парламенті минулих скликань вносив неодноразово законопроекти про повернення графи «національність». Проте вони навіть не були включені до порядку денного сесії для розгляду

Основна причина їх ігнорування — це те, що за весь час незалежності України жодного разу не була обрана Верховна Рада, більшість якої складала б етнічні українці.

У квітні 2009 року голова Верховної Ради України Володимир Литвин на зустрічі з мешканцями села Олександрівка Кіровоградської області заявив: «Я за те, щоб графа про «національність» була відновлена. Вона повинна бути, щоб ми знали, хто наші батьки. Чому ми соромимося?».

Виникає лише запитання, чому Литвин, будучи головою парламенту, на моє та прохання інших народних депутатів, не поставив на розгляд сесії зареєстровані законопроекти про поновлення графи «національність»?

Під час парламентської виборчої кампанії в 2014 році блок Петра Порошенка у своїй рекламі представлявся: «Пишаюсь, що Я — УКРАЇНЕЦЬ!» і під цим гаслом було прізвище кандидата у народні депутати від блоку Порошенка.

У 2013 році ізраїльський журнал Forbes склав рейтинг найбагатших євреїв світу, в який був включений і Петро Порошенко (130 місце зі статками 1,6 млрд дол США). За повідомленням ЗМІ, Порошенко відправили в редакцію журналу свої біографічні дані про те, що він — українець. Похвально!

Залишалося лише, щоб Порошенко як Президент України на законодавчому рівні відновив графу «національність» у паспорті, свідоцтві про народження та в інших державних реєстраційних документах.

Невідкладне ухвалення закону про поновлення графи «національність» можливе було лише за умови, щоб цей законопроект вніс Порошенко як Президент України. Проте він цього не зробив. Ось таким «українцем» виявився Петро Порошенко.

Рано чи пізно президентські, урядові, депутатські повноваження закінчуються. Вони — тимчасові. Вічні — УКРАЇНА і УКРАЇНСЬКА НАЦІЯ.

Акцентую Вашу увагу на наступному — це важливо!

14 грудня 1960 року ООН прийняла Декларацію «Про надання незалежності колоніальним країнам і народам». Вона визнає право титульного народу (етносу), якими є і українці в Україні, на створення національної держави.

Відповідно до міжнародних правових актів ООН національна держава — це держава, в якій титульний народ (етнос) становить не менше 67 % населення країни.

13 вересня 2007 року ООН прийняла Декларацію «Про права корінних народів». Відповідно до вимог Декларації титульна нація має бути представлена в представницьких органах (парламент, місцеві ради), органах державної влади і місцевого самоуправління пропорційно до населення

країни (українців, згідно з переписом населення в 2001 році, — 78% населення країни).

Нагадаю, що представник України в ООН (як і російської федерації) не проголосував за зазначену Декларацію, а утримався. Чому це зробила росія, зрозуміло: рф складається з 83 суб'єктів, 21 з яких є республікою. Загалом республіки займають 28% території Росії, де проживає 16,9% населення країни. Республіки рф, на відміну від країв і областей, є національно-державними утвореннями (ст.5 Конституції рф). Але Конституційний суд росії своїм рішенням № 10-П від 7 червня 2000 року заборонив республікам і іншим суб'єктам федерації бути носіями суверенітету і держаної незалежності.

Тому, якби росія проголосувала за декларацію ООН «Про права корінних народів» і ратифікувала її, то народи республік отримали б міжнародне право на самовизначення і проголошення незалежних держав.

Крім того, в російській федерації на той час уже впродовж багатьох років діяв федеральний закон № 99-ФЗ «Про державну політику російської федерації...», який передбачав, що «росіяни є титульною нацією — як частина населення держави, національність якої визначає назву держави — російська федерація».

А ось чому утримався представник України — питання принципове і відповідь на нього мусить дати тодішній міністр закордонних справ єврей Арсеній Яценюк, який був в уряді Януковича. Він несе персональну відповідальність за позицію України в ООН.

Декларація ООН «Про права корінних народів» має стати основою для виборювання Українською нацією своїх, Богом даних прав на свою ідентичність, землю і побудову Української Національної Держави згідно з предківським світоглядом і формою суспільної організації.

Відповідно до класифікації ООН, Україна з моменту проголошення Незалежності має право на законодавче набуття статусу національної держави, а етнічні українці — статусу титульної нації.

У Декларації записано: «Корінні народи мають право на самовизначення. У силу цього права вони вільно встановлюють свій політичний статус і вільно здійснюють свій економічний, соціальний і культурний розвиток» (ст.3).

У Конституції України (ст.ст.11,92,119) є термін «корінний народ», але без відповідного його визначення і без надання переліку корінних народів.

20 березня 2014 року Український парламент, «підтверджуючи повагу» до Декларації ООН «Про права корінних народів», ухвалив Постанову «Про заяву Верховної Ради України щодо гарантії прав кримськотатарського народу у складі Української держави» і доручив Кабінету міністрів «терміново підготувати проекти законів, нормативно-правових актів, які визначають і закріплюють статус кримськотатарського народу як корінного народу України».

У Постанові зазначено, що «Україна гарантує збереження і розвиток етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності кримських татар як корінного народу і всіх національних меншин України».

У липні 2021 року парламент ухвалив ініційований президентом Зеленським Закон «Про корінні народи України». Закон визначає, що корінними народами України, які сформувалися на території Кримського півострова, є кримські татари, караїми, кримчаки, які не мають власного державного утворення за межами країни. Саме через це угорці, румуни, білоруси, євреї, греки і будь-які інші народи, що мають титульні «материнські» держави, в перелік українських «корінних» народів не потрапили. Вони є національними меншинами, діаспорою народів в Україні.

А як же ми — українці? Коли ж нас визнають на законодавчому рівні ТИТУЛЬНОЮ-КОРИННОЮ нацією? Допоки українці будуть сиротами в наймах на своїй, рідній землі?

У липні 2018 року Кнесет (парламент) Ізраїлю відповідно до Декларації «Про права корінних народів» ухвалив «Основний закон: Ізраїль — національна держава єврейського народу», який за своїм статусом є конституційним, хоча конституції в Ізраїлі немає. Закон визначає Ізраїль як історичну батьківщину євреїв, у якій народилася Держава Ізраїль. У ній вони реалізують своє право на природне, культурне, релігійне та історичне самовизначення. Право на національне самовизначення в Ізраїлі, відповідно до закону, належить виключно єврейському народу.

Закон оголошує Єрусалим єдиною та неподільною столицею Ізраїлю та юридично закріплює чинні єврейські символи держави, єврейський календар та свята. Державною мовою Ізраїлю, згідно з законом, є іврит. Арабська мова більше не є державною, її застосування регулюватиме окремий закон.

Ізраїльські араби, багато з яких називають себе палестинцями, складають близько 20% населення країни, в якій живе 9 мільйонів чоловік. За ізраїльськими законами вона мають рівні права.

«Цим законом ми визначили основні принципи нашого існування,- наголосив прем'єр-міністр Ізраїлю Беньямін Нетаньягу.- Ізраїль — це національна держава єврейського народу, яка поважає права всіх його жителів».

Зазначу, що в Ізраїлі виступи проти державної мови, релігії, всього національного, а також щодо статусу державотворчої нації — євреїв — переслідуються Законом.

«Учітесь, читайте, І чужому навчайтесь, Й свого не цурайтесь...»

Хто з нас не читав ці рядки Тараса Шевченка у шкільному віці? Хто не повторював їх, ставши дорослим або отримавши високі посади? А взяті вони з Шевченківського «Посланія» «І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні...». Усі ці, як і інші Шевченкові настанови не втратили свого значення й нині, бо надзвичайно співзвучні з сучасними викликами.

Навчаючись чужого, ми маємо орієнтуватися передусім на збереження власного. Без цього Українська Соборна Самостійна Національна Держава НЕ відбудеться.

Ліна Костенко справедливо зауважила: **«Так, держава — це я, а не те, що вони з нею зробили. І якби кожен усвідомив, що держава — це він, то досі у нас вже була б достойна держава. Ніякої влади у нас немає. І не буде — доки не буде Української національної держави...».**

У 2012-2013 роках газети «Голос України», «День», «Україна молода», «Нація і держава», «Інформаційний бюлетень» та в Інтернет-мережі на підставі моїх депутатських звернень і законодавчої ініціативи народного депутата Олега Канівця про повернення граfi «національність» та опублікованих з нами інтерв'ю упродовж декількох місяців проводили дискусію, чи потрібно її поновлювати.

Редакції газет отримали десятки тисяч листів, у яких громадяни України майже стовідсотково підтримали наші пропозиції про повернення граfi «національність» у паспорті, свідоцтві про народження, свідоцтві про шлюб та інших державних реєстраційних документах.

Нашу ініціативу про повернення граfi «національність» підтримали також представники впливових єврейських кіл, кримських татар та інших національних меншин.

Наприклад, виконавчий віце-президент Конгресу національних громад України, голова Генеральної ради Євроазіатського єврейського конгресу Йосиф Самуїлович Зісельс заявив, що сьогодні національні меншини

якраз не проти запису у паспорті своєї національності: «Є певні етнічні групи, ті ж євреї, болгари, греки, румуни, які не тільки не проти, щоб вказувалася в документах їхня національність, вони наполягають на тому, щоби було вказано їхню національність. Річ у тім, що до багатьох країн право на еміграцію мають люди, в яких є документи про їхню національність».

З аргументами Зісельса погоджується професор Інституту політичних та етнонаціональних досліджень Олександр Майборода. І додає, що для запису національності у кожної з етнічних груп є свої причини.

Після перемоги Революції Гідності Спілка офіцерів України (яка брала активну участь у Революції) звернулася у листопаді 2014 року до президента України П. Порошенка, голови парламенту В. Гройсмана, прем'єр-міністра А. Яценюка і народних депутатів з відкритим зверненням «Про повернення графі національності у державних реєстраційних документах».

Керівники «Єдиної країни» – «українці»: В. Гройсман, П. Порошенко, А. Яценюк під час першого засідання Верховної Ради України VIII скликання (27.XI. 2014 р.).

В цей час представники демократичних сил мали у парламенті конституційну більшість (понад 300 депутатів).

Ми думали, що не буде ніяких проблем з вирішенням цього питання і громадянам України повернуть відібране у них природне право мати у паспортах, свідоцтвах про шлюб і народження дітей запис про національність (етнічне походження).

Виявилось, що ми дуже помилилися. Наше звернення від імені XXIII з'їзду СОУ залишилося без розгляду. Ось такою виявилася «українська» влада, представники якої, завдяки жертвовності Небесної Сотні, зайняли самі високі посади на владному олімпі після перемоги Революції Гідності...

Знайдіть час прочитати це звернення (див. тут:

<https://uoun.wordpress.com/2014/12/11/%d0%bf%d1%80%d0%be-%d0%bf%d0%be%d0%b2%d0%b5%d1%80%d0%bd%d0%b5%d0%bd%d1%8f->

[%d1%83%d0%ba%d1%80%d0%b0%d1%97%d0%bd%d1%81%d1%8c%d0%ba%d0%be%d0%bc%d1%83-%d0%bd%d0%b0%d1%80%d0%be%d0%b4%d1%83-%d0%b3/\)](#)

У нас, офіцерів-патріотів, болить душа за Україну! Зовнішні і внутрішні вороги роздирають її на шматки, нищать нашу духовність, ідентичність, вбивають кращих синів і дочок, доводять людей до зубожіння, цинічно і брехливо виставляють свої злочинства і аморальність як кроки до порятунку України. Простим людям зараз дуже важко розібратися у тотальній брехні, якою заповонив мізки пересічних українців телемарафон «Єдиних новин» імені Зеленського.

У боях проти російської агресії Україні допомагають добровольці з інших країн. Ще на початку війни, в лютому, з ініціативи президента Зеленського був сформований Інтернаціональний легіон. До нього вступили близько 20 тисяч добровольців із 55 країн світу. Географія добровольців дуже широка - від Бразилії та Південної Африки до Японії та Нової Зеландії.

Низка західних країн раніше офіційно дозволила своїм громадянам вирушати в Україну і вступати до лав Інтернаціонального легіону. Зокрема, відправлення добровольців на державному рівні схвалили Великобританія, Данія, Хорватія, Польща та Латвія.

Найбільше серед представників Інтернаціонального легіону громадян США та Великобританії, за ними за кількістю йдуть громадяни Польщі та Канади, представники країн Балтики та північних країн, включаючи Фінляндію.

Також за Україну воюють чеченський, грузинський та білоруський батальйони. А оскільки Інтернаціональний легіон перебуває у складі Збройних сил України та його бійці отримують таку ж зарплату, як і військові ЗСУ, то вони не можуть вважатися найманцями.

До складу Українських збройних сил входять полк імені Кастуся Калиновського (сформований білорусами), Грузинський національний легіон, легіон «Свобода Росії» (створений росіянами, які виступають проти війни та політики Путіна), Нормандська бригада, що складається з канадських відставних військових, батальйони шейха Мансура і Дудаєва (сформовані чеченцями, які проти путінської Росії та проти Кадирова), Канадсько-український батальйон, який об'єднує близько 550 представників української діаспори у Канаді, та інші.

Полк імені Кастуся Калиновського — добровольчий полк (раніше батальйон), сформований у лютому 2022 року з метою захисту територіальної цілісності України, зокрема міста Києва, від російського вторгнення.

Батальйон був сформований із членів Тактичної групи «Білорусь», учасників організації «Білий Легіон», представників руху «Молодий Фронт», «Молодіжний блок», а також громадян Білорусії, які емігрували в Україну після протестів влітку-восени 2020 року. У рядах полку також є громадяни Литви. 21 травня 2022 року батальйон Кастуся Каліновського оголосив про своє розширення та трансформацію у полк, поглинувши батальйони «Литвин» та «Волат».

Полк імені Кастуся Каліновського був сформований у лютому 2022 року спеціально для оборони України від російського агресора. Фото: t.me/belwarriors.

Грузинський національний легіон — грузинський добровольчий диверсійно-розвідувальний підрозділ, створений у 2014 році. Брав участь у збройному конфлікті на сході України. Брав участь у боях за Луганський аеропорт, а також боях за Дебальцеве. Наразі бореться за Україну проти російського вторгнення у складі 25-го батальйону територіальної оборони Київської області.

Грузинський національний легіон бореться за Україну ще з 2014 року. Фото: facebook.com/GeorgianNationalLegion.

Легіон «Свобода Росії» — військовий підрозділ ЗСУ, сформований, головним чином, із російських військовополонених та добровольців, які перейшли на бік України. Члени легіону заявили, що виконують завдання щодо затримання диверсійних груп російської армії, а також сприяють організації диверсій на території РФ. Легіон складається із двох батальйонів.

Батальйон імені шейха Мансура — військовий підрозділ чеченських добровольців, бере участь у російсько-українській війні на боці Збройних сил України і складається з чеченців, які виїхали з Чечні під час другої чеченської війни. Спочатку воював у складі підрозділів ДУК «Правий сектор». Названий на честь першого імама Кавказу та лідера кавказьких горян кінця XVIII століття шейха Мансура. Батальйон брав участь у боях за Широкине 2014-2015 роках, а також у боях за Київ у 2022 році.

З початку повномасштабної війни добровольцями, котрі воюють за Україну, захотіли стати близько 70 громадян Японії. Як повідомляла японська газета «Майніті симбун», яка посилається на джерело в українському посольстві в Токіо, відправитися в Україну зібралося близько 50 колишніх військовослужбовців Сил самооборони Японії. З'явилася інформація про загибель японського солдата-добровольця, який брав участь у бою з російською армією. Уряд Японії підтвердив цей факт.

Також відомо, що серед загиблих є громадяни США, Великої Британії, Нідерландів, Австралії, Бразилії, Білорусі та інших країн. У липні у Харкові загинули бразильські добровольці Таліта До Валле, яка була снайпером, та її товариш по службі Дуглас Буріто.

Під час бойових дій в Україні загинув доброволець із Австралії Тревор К'елдал. З початку війни це не перший випадок загибелі громадян Австралії, які вирушили добровільно захищати Україну від російського вторгнення. На початку вересня у боях під Ізюмом Харківської області загинув Джед Вільям Данахай. Він також героїчно бився із росіянами, допомагаючи ЗСУ обороняти українські території.

В Україні також загинув доброволець із Нової Зеландії Домінік Брайс Абелен, який раніше служив у батальйоні 2/1 Королівського піхотного полку Нової Зеландії та був одним із багатьох колишніх і нинішніх солдатів Сил оборони Нової Зеландії (NZDF).

Єврейського добровольчого полку, батальйону, роти або навіть взводу, створеного з українських євреїв або євреїв, які проживають в Ізраїлі, для захисту України на війні НЕМАЄ!

ЄВРЕЙСЬКА ХУЦПА

Головний захисник українських євреїв, голова Об'єднаної єврейської общини України, народний депутат, громадянин Ізраїлю Вадим Рабінович перед повномасштабним вторгненням росії втік з України до Ізраїлю.

У листопаді 2022 року Верховна Рада достроково припинила депутатські повноваження Рабіновича. У липні 2023 року Рабіновичу офіційно оголошена підозра у державній зраді і заочно обрана міра запобіжного заходу – тримання під вартою.

За місяць до повномасштабної агресії росії проти України Ізраїльський уряд склав план щодо евакуації зі сходу України 75 тисяч українських євреїв, які мають право на отримання громадянства Ізраїлю. В обговоренні цього питання взяли участь канцелярія прем'єр-міністра Ізраїлю, міністр закордонних справ, міністерство оборони і міністерство у справах діаспори та Єврейське агенство. Євреям запропонували заповнити спеціальну анкету на урядовому сайті Ізраїлю на випадок евакуації.

Нагадаю, що під час робочого візиту в Ізраїль у січні 2020 року Зеленський написав у книзі поважних гостей Стіни Плачу такі слова: *«Хочу подякувати Вам від всієї України за вашу повагу та любов до нас. Миру Вам»* (на фото).

На фото: Зеленський у білій кіпі (ярмулці) біля Стіни Плачу робить запис у книзі поважних гостей

Яку «повагу та любов» Ізраїль проявив до України під час повномасштабної російської воєнної агресії, українці не лише побачили, а й відчували на собі... На всі офіційні запити Києва із проханням надати системи ППО у Тель-Авіві відповідають, що до такого не готові. У жовтні 2022 року Зеленський заявив, що не розуміє і шокований позицією Ізраїлю: *«Ізраїль нам нічого не дав, нічого, нуль... Я розумію, що вони мають захищати свою землю, але отримав інформацію про те, що Ізраїль експортує своє озброєння до інших країн»*.

Недавно посол України в Ізраїлі Євген Корнійчук (ми були народними депутатами 5-го і 6-го скликань) на [FB-сторінці посольства](#) закликав офіційний Єрусалим НЕ скасовувати медичне страхування для біженців з України

(цитую): «Ми глибоко розчаровані і стурбовані нещодавнім рішенням ізраїльського уряду скасувати медичне страхування для біженців з України. Мало того, що ізраїльський уряд відмовляється продавати Україні засоби захисту від убивств наших громадян росіянами — тепер Ізраїль також припиняє надання медичної допомоги біженцям, які втекли до Ізраїлю від загрози жорстокого вбивства від рук росіян. Ми закликаємо ізраїльський уряд не відвертатися від базового гуманітарного акту — здоров'я наших біженців».

Корнійчук закликав міністра фінансів Смотрича та міністра соціальної політики Маргі Ізраїлю переглянути своє рішення і в якості жесту гуманізму надати українським біженцям базовий соціальний захист та медичне страхування.

Ось така вона «повага та любов» євреїв до українців...

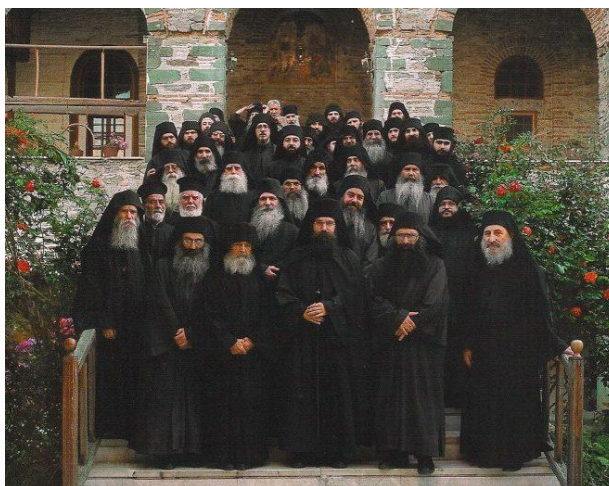
Для мене немає нічого нового або дивного у такій поведінці євреїв, яка у них називається «ХУЦПА» (від ідиш *חוצ'פּ*, сходить до івриту *חוצ'פּ* — хуцпе — зухвалість або нахабство, як властивість характеру).

«Хуцпа» — це безмежна ЖАДОБА у євреїв до грошей (ЛИХВАРСТВО) і до влади як засобу збільшення своїх статків, а також брехня та бравурна поза і гарні жести, які носять явно виражену патологію, що вже видно неозброєним оком (наприклад, у президента єврея Зеленського).

Психологи і психіатри давно підмітили психопатичні риси характеру у людей на кшталт Зеленського, Тимошенко, Порошенка, Яценюка, Гройсмана. Їхнє бажання влади і в політиці, і в бізнесі одночасно — це домінуючі риси характеру таких людей, це — їхнє друге «Я», це — їхня «хуцпа».

«Хуцпа» також визначається як «особливо цинічна, підла, зухвала брехня» або «верх цинізму й нахабства, що паралізує опонента».

Один із Афонських старців (мій Духовний друг, з яким я регулярно спілкуюся уже понад 25 років) на моє запитання, що сьогодні відбувається в Україні, як завжди, спокійно відповів: «Брехун Україною править, грає роль правителя Нерона, на брехні їде і брехнею поганяє. Кінець його — безславний і поганий, якщо добровільно не зійде з престолу... Жадібність і манія величі затьмарила його розум... Хай не забуває чим закінчили Нерон, роль якого він грає, і Віктор-втікач, якого ми попереджали, коли він був у нас, на Афоні... Не послухав і втратив більше, ніж мав...».

Устами Афонських старців говорить Бог —
а значить, все, що вони кажуть — Істина

Лінгвісти зазначають, що аналогів єврейського слова «хуцпа» в інших мовах, як і перекладів його з ідишу чи івриту на інші мови, не існує. Будь-які переклади слова «хуцпа» на інші мови неминуче неповні, тому що не відображають усіх відтінків його значення, — зазначав польський єврей, письменник Лео Ростен.

Історики зауважують, що «хуцпа» від початку була головним прийомом у євреїв-більшовиків у політичній боротьбі за владу в росії. Їхній вождь Ленін (який мав єврейське коріння) зазначав: «Дійсне враження може справити лише НАДНАХАБНІСТЬ».

Самі євреї, не соромлячись, ці риси свого характеру з гордістю відзначають як позитивні, називаючи їх: «впевненість у собі», «абсолютне почуття власної гідності», «відсутність сором'язливості і боязкості». На переконання євреїв, «хуцпа» для них — це своєрідна гордість, яка викликає бажання діяти, без побоювання виявитися недостатньо підготовленим або нездатним для цього (за допомогою цієї риси характеру Зеленський і став президентом України).

«Хуцпа» для євреїв — це сміливість, здатність змінити свою долю, боротися з її непередбачуваністю. Багато з євреїв упевнені, що саме існування їхньої держави Ізраїль — священне, це і є акт «хуцпа».

У концентрованому вигляді, за висновками провідних спеціалістів у сфері психології, фізіології, психіатрії, соціології, теології «хуцпа» є національною рисою євреїв.

Це поняття фахівці визначили так: «Хуцпа» — це властивість екстраординарного нахабства, знахабності, невихованості, безцеремонності, безсоромності, злості і нетерпимості євреїв по відношенню до представників інших народів».

При опитуванні, проведеному в 1996 році в Ізраїлі, на перше місце серед відмінних рис характеру євреїв, ізраїльтяни поставили саме це визначення «хуцпи».

Професор, єврей Алан Дершовіц у науковій праці «Хуцпа» показав, що «за своє панування і перевагу у світі євреї мають бути вдячні «хуцпі» — національній рисі єврейського народу і не соромитися її». На його думку, «особливо важливу роль «хуцпа» відіграла у ПІДПОРЯДКУВАННІ євреями США».

Недарма народна мудрість говорить: «Нахабство — друге щастя!»

Зазначу, що в США тих, хто вважає себе «євреями», проживає приблизно 6,8 млн осіб, або 2,1% населення країни, яке в 2021 році становило 350 585 880 людей (3-тє місце у світі).

Згідно всеукраїнського перепису населення 2001 року в Україні проживало 48 млн 457 тис осіб. З них українців — 37 541 700 (77,8%); росіян — 8 334 100 (17,3%). Євреїв лише — 96 914 (0,2%).

Вони «підпорядкували» Україну, як і Сполучені Штати, про які говорив професор, єврей Алан Дершовіц.

Інший єврейський професор Норман Фінкельштейн у книзі «Позаду хуцпи» доповнив описані риси характеру євреїв.

Настійливо рекомендую прочитати зазначені праці відомих єврейських вчених, особливо тим, хто, ознайомившись з моєю статтею, почне щось говорити про так званий «антисемітизм» і навішувати ярлик «антисеміт», не знаючи, що це таке. Сподіваюся, що розумієте суть відомого афоризму з анекдоту: «Вчіть матчась!».

Відомий громадський діяч, письменник, колишній рабин і глава юдейської общини Хабад м. Харкова Едуард Ходос (в липні 2014 року прийняв православ'я і відрікся від Толмуду) зазначив, що Зеленський «окормляється Хабадом» і «духовно наставляється» рабином Дніпра і Дніпропетровської області Шмуельом Камінецьким (Див. відео:

https://www.youtube.com/watch?v=fT1qEpS_Mss&feature=youtu.be

За твердженням Ходоса, який вважає себе «єврейським антифашистом», в основі юдейського руху Хабад лежить «фашистська ідеологія». На його думку, «організація Хабад управляє світом і наносить країнам невинний ущерб». Реакційну суть Хабаду, як складову частину міжнародного Сіонізму, його діяльність і вплив на світові процеси, зокрема, в Україні і росії, достатньо повно розкрив вчений, кандидат філософських наук, експерт у сфері геополітики Володимир Матвеев (див. відео

<https://www.youtube.com/watch?v=yyWeMPWRdtU&feature=youtu.be>).

Це підтверджує і ізраїльський кабаліст, засновник і керівник Міжнародної академії кабали «Бней Барух», член «Всесвітньої ради мудреців» Міхаель Лайтман (цитую): *«Систему сили у світі визначаємо ми — народ Ізраїлю, а не Обама і Путін. Вони для нас лише виконавці того, що ми (народ Ізраїлю) замовляємо. Весь світ виконує те, що ми йому замовимо! Свобода волі існує лише у нас, народу Ізраїлю... Всі у світі вважають, що євреї управляють світом. І вони праві, тому що управління світом залежить від нас. В цьому наша Богообранність. Всі у світі вважають, що ми їх обкрадаємо. І це насправді так! Ми їх обкрадаємо тим, що не передаємо їм цієї методики... Це інстинктивно закладено у народу всередині. Так влаштований світ, так влаштовані душі. Наші душі діляться на дві частини — євреїв і народів світу... Ми повинні бути світлом для решти всіх народів. Насправді так і є...»* (див. відео: <https://www.youtube.com/watch?v=r67SAABLzqI&feature=youtu.be>).

Кабаліст Лайтман пояснив причини нацистського руху у світі поведінкою євреїв (цитую): *«Зло знаходиться у євреях і справді це так. Всі страждання у світі від євреїв, як носіїв невиправленого егоїстичного бажання, у яких розбито почуття віддачі любові людям. Тільки це зло в євреях потрібно виправити і тоді можна виправити світ. Не виправляючи євреїв, світ не виправиш. Самі ж євреї не виправляються. Що ми бачимо серед євреїв, які хочуть стати кабалістами? Вони свого роду становляться нацистами тим, що вважають себе особою расою. Підносять себе над іншими народами, що характерно нацизму»,*- підкреслив Лайтман (див. відео тут: https://www.youtube.com/watch?v=hlExb_dlpY&feature=youtu.be).

Завдання українців — не допустити в Україні ніяких проявів нацизму або расизму у будь яких їх формах, особливо юдейської секти ХаБаД!

Зауважу, що від діяльності та ідеології ХаБаДу, яку єврей Едуард Ходос вважає «фашистською», страждають в першу чергу звичайні, прості євреї по всьому світу.

УВАЖНО (!) подивіться відео «Секта ХаБаД-Любавич та чому вона небезпечна для України». На багато подій вам відкриються очі і прийде розуміння того, що насправді відбуваються у світі і Україні (див. тут:

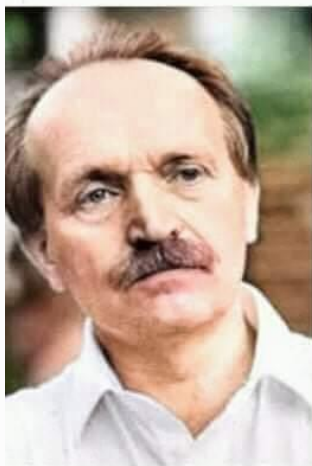
<https://m.youtube.com/watch?v=XrecpSM4IiU>).

Після прочитаних моїх статей, розслідувань, переглянутих відео ДУМАЙТЕ і робіть власні ВИСНОВКИ: як жити далі, що робити, яка вам потрібна влада.

І головне — чи спроможні ви, українці, бути господарями на своїй, Богом даній землі; створити національну Державу (як, наприклад, Ізраїль, Польща, країни Балтії); обрати українську владу за національністю, душею і духом;

стати однією з провідних країн Європи і світу; бути Духовним і інтелектуальним центром об'єднаної Європи від Ла-Маншу до Уралу. Все залежить виключно від вас, дорогі, рідні мої УКРАЇНЦІ...

**Воля Україні буде тоді, коли
гетьманом буде українець. І по
духу, і по крові!**

**Національна
ідея - це значить
будувати
державу
на базі корінної
нації.
Корінною нацією
є
Українська нація**

В'ячеслав Чорновіл

Колеги ізраїльських спецслужб і Кнесету не раз мені говорили, що без вирішення національного кадрового питання за їхнім зразком незалежність, суверенітет і територіальна цілісність України будуть під постійною загрозою з боку росії, а органи державної влади, оборонних і безпекових відомств будуть «зарібнені» ворожою агентурою спецслужб іноземних держав, в першу чергу російської федерації.

Вони зауважили, що у спецслужбах Ізраїлю, а також на командирських, генеральських, офіцерських і сержантських посадах в армії і поліції служать виключно євреї. Президентом, прем'єр-міністром, членом уряду, керівниками органів державної влади в Ізраїлі може бути лише євреї. Ізраїльський Кнесет, який складається із 120 депутатів, представлений на 75% євреями (в пропорції до національного складу населення країни, яке становить 9 136 000 осіб на початок 2023 року).

Так повинно бути і в Україні, наголошували мої колеги з Ізраїлю. Життя підтвердило їх правоту, за що їм вдячний. Нам потрібно будувати національну українську Державу за зразком Держави Ізраїль.

Киянка за народженням, прем'єр-міністр Ізраїлю Голда Меїр дала рецепт, як зробити країну великою і процвітаючою: «Якщо ви хочете побудувати ту

країну, в яку будуть повертатися її сини і доньки, якщо ви хочете побудувати ту країну, з якої будуть виїжджати тільки в сезон відпусток, якщо ви хочете побудувати ту країну, в якій не буде відчуття страху за майбутнє, то зробіть всього лиш два кроки:

1. Прирівняйте корупцію до зради Батьківщини, а корупціонерів — до зрадників, аж до сьомого коліна.
2. Зробіть три професії найбільш високооплачуваними і престижними. Це — військові, лікарі та вчителі.

І найголовніше — працюйте, працюйте і працюйте. Тому що ніхто крім вас не захистить вас, не нагодує вас, крім вас самих, і ваша країна потрібна тільки вам і більше нікому.

Коли це стане не просто словами і простим лозунгом, а стане способом вашого життя — значить ви добилися свого», - наголосила Меїр.

Українці, хто і що заважає вам побудувати таку національну Державу Україна як Ізраїль?! Сподіваюся, відповідь знаєте — ви самі. Прислів'я про «поганого танцюриста» також пам'ятаєте.

Раджу вранці, коли прокинулися, в обід під час перепочинку і ввечері перед сном слухати відео відомого українського письменника-сатирика Євгена Дударя про українців, де кожне слово, як крик душі. Можливо щось зрозумієте і почнете нарешті не мовчати і діяти...

<https://m.youtube.com/watch?v=-ORASwLTlyY>

Провідна українська письменниця, поетеса, твори якої перекладено багатьма мовами, Оксана Забужко вживає слово «хуцпіст» і стверджує, що цей термін досі не ввійшов у наш лексикон, хоча, на її думку, українському політологічному дискурсу його бракує.

Поведінка Зеленського яскраво характеризує його як «хуцпіста». Як говорить народне прислів'я: «Горбатого могила виправить» (про вперту людину, яка не піддається перевихованню, не сприймає позитивних впливів, не може позбутися своїх вад).

Оксана Забужко має рацію, коли вживає у своїй літературній творчості термін «хуцпіст» до осіб із такими рисами характеру.

Зазначу також, що слово «хуцпа» вживається також і не євреями, які говорять про інших не євреїв. Наприклад, в опублікованій St. Petersburg Times статті дії президента путіна названі «наглістю — хуцпою в російському стилі».

Щодо узурпації влади — підпорядкування собі всіх її гілок (судової, виконавчої, законодавчої), силових міністерств і відомств, ЦВК, то

Зеленський, маючи характер «хуцпи», є більш зухвалим, цинічним, хитрим і небезпечнішим, ніж тричі судимий за насильницькі і корисливі злочини втікач-зрадник Янукович.

ПОВЕРНІТЬ УКРАЇНЦЯМ ЇХ БОЖЕСТВЕННЕ ПРАВО НА СВОЮ НАЦІОНАЛЬНІСТЬ

Пане Зеленський, Ви маєте диплом про вищу юридичну освіту і повинні знати, що нормативні правові акти уряду, МВС, МЮ, які Судом визнані як такі, що обмежують права громадян, є такими, що суперечать Конституції і законам України, мають бути СКАСОВАНІ, а порушені права громадян — ВІДНОВЛЕНІ. Судові рішення, які вступили в законну силу, підлягають виконанню на всій території України всіма особами. За їх невиконання законом передбачена кримінальна відповідальність.

Від імені Координаційної Ради громадського руху «Українці — етнічна нація», ВГО «Спілка офіцерів України», мільйонів українців та представників національних меншин я в черговий (в четвертий!) раз звертаюся до найвищої посадової особи в Україні. На цей раз ї до Вас як до Президента України і гаранта дотримання прав і свобод людини з настійним проханням:

1). Внесіть до Верховної Ради України законопроект (як невідкладний!) про внесення змін і доповнень до Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» від 1 липня 2010 року № 2398-VI, Сімейний кодекс України від 10 січня 2002 року № 2947-III та до інших відповідних законів України, якими в державних реєстраційних документах (паспорт громадянина, свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб, свідоцтво про усиновлення, свідоцтво про смерть та інших) передбачити графу про «національність», в яку вноситься (за бажанням або за заявою громадянина) запис достовірних даних про національність особи, підтверджених відповідним належним документом. Запис завіряється підписом повноважної посадової особи і гербовою печаткою відповідного державного органу реєстрації актів цивільного стану.

2). Подайте до ООН, відповідно до наявних процедур, заяву про приєднання України до Декларації ООН «Про права корінних народів» та ратифікуйте її, щоб вона, відповідно до ст.9 Конституції України, стала частиною національного законодавства України.

3). Закріпіть в Конституції України положення про те, що українці є титульною нацією, а Україна — Національна Держава.

4). Законодавчо встановіть, що етнічні українці і представники національних меншин мають бути представлені у Верховній Раді України, місцевих радах,

органах місцевого самоврядування та центральних і місцевих органах державної влади ПРОПОРЦІЙНО до національного складу населення України.

5). СКАСУЙТЕ Постанову Кабінету міністрів України № 1025 від 10 листопада 2010 року (підписану зрадником-втікачем Азаровим!) «Про затвердження зразків актових записів цивільного стану, описів та зразків бланків свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану», «Положення про паспорт громадянина України», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 26 червня 1992 року № 2503-XII, «Положення про порядок оформлення і видачі паспорта громадянина України», затвердженого Наказом МВС України від 13 квітня 2012 року № 320 (міністр — зрадник-втікач Захарченко), які визнані Судом як такі, що обмежують право громадян на їхнє прохання внести до належного їм паспорта громадянина України, свідоцтва про народження своїх дітей та інших актових записів про державну реєстрацію даних про власну національність (етнічне походження) і є такими, що суперечать вимогам ст.ст. 11, 19, 35, 64, 92 Конституції, ст. 11 Закону «Про національні меншини», ст.ст. 269, 271, 300 Цивільного кодексу України.

6). Зобов'яжіть Кабінет міністрів України ухвалити Постанову «Про затвердження зразків актових записів цивільного стану, описів та зразків бланків свідоцтв про державну реєстрацію актів цивільного стану», «Положення про паспорт громадянина України», «Положення про порядок оформлення і видачі паспорта громадянина України», якими встановити, що у зразках відповідних бланків має бути графа «національність», в яку вписуються (за бажанням або за заявою громадянина) достовірні дані про національність особи, підтверджені відповідним належним документом.

7). Зобов'яжіть державні органи реєстрації актів цивільного стану України внести (за бажанням або за заявою особи) запис даних про національність особи у паспорт громадянина України, свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб та інші державні реєстраційні документи, у яких відсутній запис про національність особи або видати відповідну вкладку до цих реєстраційних документів із записом даних про національність особи, підтверджених належним документом. Запис завіряється підписом повноважної посадової особи і гербовою печаткою відповідного державного органу реєстрації актів цивільного стану.

8). СКАСУЙТЕ положення про «Порядок оформлення і видачі паспорта громадянина України», затвердженого Наказом міністра внутрішніх справ України, зрадником-втікачем ЗАХАРЧЕНКОМ 13 квітня 2012 року, № 320, яке ОБМЕЖУЄ право громадян на їхнє прохання внести до належного їм

паспорта громадянина України дані про власну національність і є такими, що СУПЕРЕЧАТЬ вимогам ст. ст. 11, 19, 35, 64, 92 Конституції України, ст. 11 Закону «Про національні меншини», ст. ст. 269, 271, 300 Цивільного кодексу України.

ЗВЕРТАЮСЯ також до народних обранців: вирішіть у мирний законодавчий спосіб питання про повернення Українському народу його право мати запис про свою національність у державних реєстраційних документах.

Нас, майже 80% етнічних українців, без нашої згоди юридично перетворили на національних безбатченків. (Фото з сайта glavcom.ua.)

Не змушуйте фронтовиків, ветеранів російсько-української війни, сотні тисяч яких є учасниками бойових дій, робити це силою Майдану, який на цей раз буде Національно-визвольною революцією (але уже без палаючих шин, а іншими засобами!). Це наше Божественне (природне) і Конституційне право бути українцями за етнічним походженням і титульною нацією на своїй споконвічній Богом даній землі.

Пане президенте, панове урядовці і народні депутати, пам'ятайте, що вас годує і одягає Український народ (понад 90% якого — сини і доньки Української нації). Не забувайте, що ціною життів національних Героїв Небесної Сотні ви отримали владу і знаходитесь до цього часу при ній, дякуючи кращим синам і донькам України, які захищають Україну від російського агресора.

Серед загиблих Героїв Небесної Сотні та військовослужбовців, правоохоронців і добровольців, які віддали своє життя за Україну або поранені — етнічні українці складають понад 90%.

Єврейського добровольчого батальйону для захисту України на війні з російським агресором-окупантом НЕМАЄ!

Подивіться відео як Зеленський йшов на війну:

https://m.youtube.com/watch?v=5o_YwEejBH0

ПАНЕ ПРЕЗИДЕНТЕ, ПАНОВЕ ДЕПУТАТИ І УРЯДОВЦІ! ПОВЕРНІТЬ НАМ, УКРАЇНЦЯМ, НАШЕ БОГОМ ДАНЕ ПРАВО МАТИ В ДЕРЖАВНИХ РЕЄСТРАЦІЙНИХ ДОКУМЕНТАХ ЗАПИС ПРО НАШУ СПОКОНВІЧНУ НАЦІОНАЛЬНІСТЬ (ЕТНІЧНЕ ПОХОДЖЕННЯ) — УКРАЇНЕЦЬ, ЩОБ ЗБЕРЕГТИ ЇЇ ДЛЯ НИНІШНІХ ТА ПРИЙДЕШНІХ НАЩАДКІВ!!!

ВАС ПРОСЯТЬ ПРО ЦЕ МІЛЬЙОНИ УКРАЇНЦІВ.
ЗАУВАЖУ: МИ ВМІЄМО ПРОСИТИ І ПО ІНШОМУ...

Наскільки патріотичний і який національний склад Верховної Ради 9-го скликання, буде видно з того, чи ухвалять народні обранці цей історичний закон, чи відмінить президент Зеленський і його уряд злочинну постанову КМ Азарова і наказ МВС Захарченка.

Саме це питання висвітлює, як на рентгені, хто є хто на владному олімпі України – етнічні українці чи манкурти-хуцпісти!

За ради порятунку України українські військові повинні взяти владу у свої руки мирним, конституційним шляхом!

Нагадую керівникам держави: «Ніхто в Україні не може узурпувати державну владу» (ст. 5 Конституції). Згідно з Загальною декларацією прав людини, прийнятою Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року (Документ ООН/PES/217-A), кожна людина і народ має право вдатися як до останнього засобу — до ПОВСТАННЯ проти тиранії і гноблення. Панове, керманичі не доводьте до цього український народ і окремих людей!

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО

Герой України,

Голова Координаційної Ради громадського руху

«Українці — етнічна нація»,

почесний голова ВГО «Спілка офіцерів України»,

генерал-лейтенант СБУ,

кандидат юридичних наук